

mitem Vidonem, & Conradum de Vivario, ac Piliu Vincentii, & quosdam plures de parte sua ad hoc, ut occiderent, vel caperent ipsum Dominu Drudum Potestatem, & prædictam Potestariam sibi adsumerent ipsi Comes, & Conradus, quia dabunt illis auxilium, & consilium. Et cum de hac prodicione Domino Drudo diceretur à pluribus, ipse totum pro nihilo reputando propter obsides, quos habebat, manebat securus. Unde quadam die tertia, intrante Aprili, currente Millesimo (20) CCIX. manè tempestivè, die Veneris, Comes Vido, & ipse Conradus cum amicis suis quampluribus quorum filios habebat pro obsidibus, impias manus in ipsum injecerunt, & ipsum captum posuerunt in compedibus, sicque ambo, Comes & Conradus electi sunt violenter in Potestates Vicentiæ, gaudentibus, & exultantibus Marchione, & Comite Sancti Bonifacii, quorum suasionem fecerant prædicta. Tunc domus, ac turres quamplures amicorum Domini Eccelini, ipsis fugatis, destruxerunt. Modò habent Marchio, & Comes cum amicis suis Veronam, Ferrariam, & Vicentiam.

Deus autem, qui sibi vindictam in manibus reservavit, post paucos dies mirabiliter, & quasi monstruosè suam potentiam exercuit in eosdem. Nam ante XX. dies ab introitu suæ Potestariæ, cum exiissent de Civitate persequendo amicos Domini Eccelini, qui de Civitate exierant: & hospitati fuissent cum exercitu Vicentino in Villa Sandrici, manè tempestivè Jacobinus Guidotti de Tarvisio cum illis de Baxiano, & cum Comite Alberto, & paucis, qui de Civitate fuerant expulsi, & cum illis de Bregantiis fecit insultum in illos. Et quamvis turres, & munitiones haberent fortissimas, & essent etiam numero decies tantum; tamen fugato exercitu Vicentino, se celeriter capti fuerunt Comes, & Conradus de Vivario, & Pilius Vincentii cum pluribus aliis de participibus sceleris, quod impossibile erat hoc fieri, nisi divinitus processisset.

Sed quia, *Non habet eventus sordida præda bonos*, voluit Deus Omnipotens, his prodicionibus mirabiliter obviare (21), ipsos de fede tam praviter conquistata deponere. Ducti sunt in Castro Bregantii, ibique in compedibus carcerati custodiuntur. Cucurrit autem Comes Bonifacius de Sancto Bonifacio ad Civitatem, & se eligi fecit in Potestatem, detinendo & ipse Dominu Drudum captivum incarcerationum. Tunc temporis palatium patris quondam mei, Petri Maurisii, cum duabus turribus destrui fecit idem Comes. Modò Comes cum amicis suis habet Veronam, Vicentiam, atque Ferrariam, & etiam Mantua favet eidem.

Minantur verò Marchio, & Comes destruire Baxianum, & Castrum Bregantii, ubi stabant amici Domini Eccelini. Dominus autem Eccelinus, quamvis valde foret infirmus in Civitate Brixie, hoc audito repatriavit. Et, ut magna loquar, non auditu, sed visu, dico quod pro honore Domino faciendo, Servi sui benè fuerunt centum, & ultra, de novis, ac pretiosis vestibus cum variis vestiti, qui, nullo alio mediante, in platea, quæ est à capite Pontis Baxiani fecerunt circulum circa ipsum,

A inclinando sese humiliter ad pedes ejus, quod profecto hilari facie, & gratulanter recepit.

Tunc Marchio, & Comes, exercitu parato cum Veronensibus, & Vicentinis, & aliis undique collectis amicis, venerunt supra Brentam, non longè à Baxiano, & minabantur transire Brentam, & expugnare & destruire Baxianum. Dominus autem Eccelinus, facto guarnimento, bene habebat circa mille milites, & misit Ambasciatores suos, quorum ego unus fui, ad Civitatem Tervixii pro succursu sibi faciendo. Venerunt Tervixini cum suo Carrocio, & pleno exercitu usque ad Castrum Franchum, parati venire ad prælium, & ad defensionem Domini Eccelini secundum suam voluntatem.

B Interim autem vir prudens, nobilis, ac bellicosus Salinguerra de Ferraria, armata manu in partem Marchionis, quæ Ferrariam tenebat occupatam, fecit insultum, & Civitatem occupavit violenter, fugatis amicis Marchionis. Hoc autem cum intellexissent Marchio, & Comes, qui erant in exercitu supra Brentam, quasi fugiendo, revertuntur ad Civitatem Vicentiæ finè mora cum exercitu, quos Dominus Eccelinus cum exercitu suo, finè Tervixinis (22) tantum persequutus fuit usque ad Villam Bolzani, ipsam Villam comburendo & depradando, quæ Villa ab Urbe distat tantum per quinque milliaria. Et non mira;

C sed in scena testificata loquar. Duo de militibus Domini Eccelini, scilicet Pater meus, Petrus quondam Maurisii, & Grimaldellus de Bolzano, usque ad pontem Pusterlæ, apud portam Civitatis prosequuti sunt illos. Et, quia pons præ timore à fugientibus fuerat destructus, non potuerunt ultra procedere; sed videntibus eos illis, qui erant supra murum Civitatis, ipsi depositis galeis de capitibus, cum quodam vitreo, eis à quodam Burgenfi porrecto, de optimo vino biberunt, pro quo facto Comes Burgensem in X. libras condemnavit, cui Burgenfi postea Pater meus, nolens ipsum per hoc damnificari, restituit quinque libras. Ipsi quoque duo reversi sunt ad Dominu Eccelinu, qui versus Civitatem cum toto suo exercitu venire proposuerat. Tantus enim erat timor, & tremor Vicentinorum, quod ipsa die per Dominu Eccelinu capta fuisset Civitas. Erat enim tunc Rector Civitatis in tali statu, in quali erat rector ille, de quo dictum est per Ovidium:

D *Rector in incerto est, nec quid fugiatve, petatve, Invenit, ambiguus obstupet ipse malis.*

E Quare autem non capta fuit Civitas, si aliquis diceret, responderi potest, quod quidam Nuntius Domini Ottonis, tunc Regis, qui ibat Romam pro recipere diadema, dixit eidem Domino Eccelino, quod finè mora iret omnibus dimissis ad ipsum, ubi erat. Qui Dominus Otto jam erat in portis Orfanigi. Quapropter Dominus Eccelinus ad domum cum suis reversus est festinanter. Et licentiato exercitu suo, & Tervixinorum, altera die tempestivè movit à Baxiano, & ivit ad Regem, invenitque ipsum adhuc in portis prædictis. Qui Dominus Eccelinus quàm gratulanter, & magnificè per Regem fuisset receptus, vix posset ab aliquibus nuntiari ore, sicut ego, qui cum ipso fueram, testificor veritatem.

Est

(20) Pajarinus habet heic Annum MCCVI.

(21) Adde & ; vel pro deponere, quod sequitur,

lege deponendo.

(22) Fortè melius tamen.